

ПРЕС КЛИПИНГ

15. јул 2013.

НАСЛОВИ

- Дупли порез за грађевинске фирме које раде у иностранству;(стр.2)
- Никога нема у 50.000 фирми;(стр.3)
- Јуре посао уместо знања;(стр.3)
- Блокирана свака пета фирма у Србији;(стр.4)
- Зашто је Унија послодаваца партнер влади и синдикатима;(стр.6)
- Ко је одговоран за штетну приватизацију?;(стр.7)
- Србији потребан европски модел запошљавања младих;(стр.9)
- Путари имају пара да од три рупе скрпе само једну;(стр.10)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:444034-Dupli-porez-za-gradjevinske-firme-koje-rade-u-inostranstvu>

Дупли порез за грађевинске фирме које раде у иностранству

Т. С. - С. Б.

Без споразума о избегавању двоструког опорезивања, плаћају се дажбине у две земље

ИЗМЕНАМА Закона о порезу на доходак грађана највише су погођени грађевинари. Ангажовање наших радника у иностранству многе ће коштати више него досад. Нова правила предвиђају да предузећа подмирују порез на читав износ зараде, а не само на део који се исплаћује у Србији. Неимари, међутим, намет подмирују и у иностранству, па ће им, уколико не постоји споразум о избегавању двоструког опорезивања, бити јефтиније да ангажују локалну радну снагу, а не да воде запослене одавде.

У Министарству финансија објашњавају да се није мењала пореска стопа. Измене закона значе већу основицу.

- Није дошло до повећања оптерећења, већ је основица за порез за ове запослене, који раде у иностранству, изједначена као и за све друге раднике у Србији - објашњавају у Министарству финансија. - Досад је пореска основица била зарада коју би запослени остваривао у земљи, а одсад је то зарада коју је стварно примио и у Србији и у иностранству. Пореска стопа је, као и за све остале, 10 одсто уз неопорезив износ од 11.000 динара.

Грађевинари одговарају да ће се трошкови за раднике увећати за двадесетак одсто. Многи ће то морати да укалкулишу у цену услуге.

- Ионако кубуримо са послом, а ово је додатни ударац - каже Горан Родић, експерт за грађевинарство.

- Поред свих мука и борбе да се нешто уради и помогне грађевинарству, које је годинама у страшно тешком стању, оно је додатно угрожено новим пореским законом. Трошкови пореза су већи. То је тако мали приход за буџет, а наноси страшну штету нашим фирмама. Ми покушавамо да дођемо до посла у иностранству, а сада ћемо бити мање конкурентни. Тај трошак мора да се надокнади повећањем цена. Сви се боримо да се наши неимари врате на традиционална тржишта, а онда то урушавамо пореским законима. Никома се неће исплатити да води људе из Србије.

НАЈВИШЕ У РУСИЈИ

ПРЕМА подацима Републичког завода за статистику, укупна вредност радова које су извођачи из Србије извели у иностранству лане је износила 17,42 милијарде динара. Највише посла је одрађено у Русији, 43,2 одсто, затим у Казахстану 16,2 одсто и Нигерији - 9,2 одсто.

Укупан број радника из Србије које су наши извођачи у просеку ангажовали у иностранству је 1.374. Највећи број радника радио је у Русији, Црној Гори и Немачкој. Прошле године највише радова уговорено је у Русији, Перуу, Црној Гори, Нигерији и Уганди.

Никога нема у 50.000 фирми

Биљана Стјеља

Још нема никакве сагласности између послодаваца и синдиката о закону о раду. Послодавци траже да се олакшају отпуштања и смање отпремнине...

ПРЕДСТАВНИЦИ менаџера и директора приватних компанија ће већ од среде почети да обилазе све посланичке клубове у парламенту, где ће изнети своју визију како би требало да изгледа нови закон о раду. Управо овај пропис апострофирани су као камен о који се домаћа привреда највише спотиче. Синдикати, пак, кажу да њихове предлоге неће нипошто подржати јер се пословна клима не поправља даљим обесправљивањем радника већ стварањем бољег привредног амбијента у којем је Закон о раду најмање важна карика.

Шта ће се на крају наћи у овом документу биће јасно до 1. септембра, када се очекује да финална верзија закона уђе у јавну расправу.

Према речима Драгољуба Рајића, директора Уније послодаваца Србије, промене Закона о раду су неопходне јер би управо оне могле да растерете пословање, поједноставе процедуру и омогуће флексибилније запошљавање према реалним потребама послодаваца:

- Важећи прописи и нестабилан привредни амбијент, као и недостатак повољних извора финансирања за мала и средња предузећа, имали су разоран утицај на националну економију. Пре пет година само је осам одсто предузећа имало једног или ниједног запосленог, а данас је таквих чак 23 одсто, односно око 50.000. За пет последњих година је изгубљено чак 275.299 радних места. Сад више ни млади не желе у предузетништво јер се оно показало као веома ризично. У Европи чак 18 одсто младих жели да развија свој бизнис, а код нас тек њих 3,7 одсто.

Цео текст прочитајте у штампаном издању Вечерњих новости од 15. јула 2013.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:444041-Jure-posao-umesto-znanja>

Јуре посао уместо знања

И. МИЋЕВИЋ

Многе професије су девалвиране, па и деца и њихови родитељи размишљају само о томе како што пре да дођу до коре хлеба. Бирају се школе са којима деца имају какву-такву перспективу да се запосле или оду у иностранство

ПОЛУПРАЗНЕ гимназије, медицинске школе које немају ни довољно столица за све уписане вуковце, родитељи који су давали и стотине евра да купе „проваљене“ матурске тестове, само су неки од сигнала поремећених вредности и у просвети и у целом друштву.

Педагози, социолози и просветни радници имају различита тумачења узрока, али су сложни у томе да проблеми постоје.

- Тренутно влада атмосфера општег неповерења, а када оно завлада друштво не може да напредује. Афера „мала матура“ само је додатно допринела да неповерење у просветни систем

постане још упадљивије - сматра др Дарко Петровић, социолог. - Многе професије су девалвиране, а посебно наставничка. Некада је учитељ, посебно у мањим местима, био фигура од угледа, која је давала импулс развоју, а данас је све мање поштовања и деце и њихових родитеља према наставницима, школи и читавом школском систему. Томе је допринео и лош материјални положај просветара. А када бисмо погледали просветни систем „на папиру“, све је релативно добро постављено, само што то нема упориште у реалности...

Цео текст прочитајте у штампаном издању Вечерњих новости од 15. јула 2013.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/393359/Blokirana-svaka-peta-firma-u-Srbiji>

ПРИВРЕДА У СВЕ ЛОШИЈЕМ СТАЊУ

Блокирана свака пета фирма у Србији

Катарина Марковић

У Србији је тренутно 20.000 предузећа у блокади, што значи да је свако пето мимо промета, сазнаје “Блиц”. Упућени тврде да такви подаци не треба да чуде, с обзиром на то да су расходи за камате и курсне разлике утицали на то да укупан финансијски губитак привреде 2012. буде за три четвртине већи него годину пре.

Кликнути (+) за увећање

Чак половину предузећа у блокади чине, како кажу за “Блиц” у НБС, мала предузећа. Последњег дана јуна у блокади је било 78 рачуна великих фирми. Међутим, укупан број

блокираних предузећа и предузетника износи 44.677, јер је мимо привредних друштава и преко 24.000 предузетника чији је рад стопиран.

Милан Кнежевић, председник Асоцијације малих и средњих предузећа, каже за “Блиц” да се константно погоршавају услови пословања, а да тек усвојене мере имају рецесиван карактер по привреду.

- Поново ће цену платити привреда јер усвојене мере смањују капиталне издатке, инвестиције, потрошњу средстава за набавку робе и услуга, смањују трансфере локалним заједницама, и то све преко леђа привреде јер ће се смањити тражња - каже он. Кнежевић тврди да ће управо из тих разлога у другој половини године тражња бити још мања.

Саша Радуловић, стечајни управник, каже за “Блиц” да подаци Народне банке Србије о броју фирми у блокади нису реални одраз стања у коме се налази домаћа привреда, јер је ситуација још алармантија.

- Постоји велики број компанија које су пред блокадом оптерећене великим бројем кредита, па ни банке не знају шта да раде са њима. То указује на то да је проблем ликвидности највећа сметња опоравку српске привреде - каже Радуловић.

Он додаје да је једино решење за ликвидност конверзија потраживања у капитал. - То значи да би у тренутку када предузећа више нису у стању да отплаћују кредите банке требало да постану власници капитала тих клијената. То је могуће и у садашњем стечајном закону, али пошто се ради о масовном проблему, потребно је направити одређене измене унутар стечајног закона које би омогућиле да се овакве промене брзо десе - категоричан је Радуловић, који тврди да је до овакве ситуације дошло и због тога што су многе фирме подизале кредите да би куповале некретнине уместо да улажу у даљи развој, а рате отплаћивале из текућег пословања.

Губитак већи за 77,5 одсто

Извештај Агенције за привредне регистре о пословању привреде у протеклој години показује погоршање профитабилности код највећег броја сектора. Финансијски губитак укупне привреде повећан је за годину дана чак 77,5 одсто.

Зашто је Унија послодаваца партнер влади и синдикатима

Подељена мишљења о томе да ли је ово удружење репрезентативније од клуба „Привредник” или Привредне коморе Србије

Односи на релацији послодавци–синдикати поново су се заоштрили припремама новог Закона о раду, а једно од питања које избија у први план јесте колико су репрезентативна удружења послодаваца која траже промену многих чланова досадашњег прописа.

Осим представника Владе Србије и бројних синдиката, на другој страни најчешће се појављује Унија послодаваца Србије. Мало се, међутим, у јавности зна о томе какво је то удружење, кога окупља, као и зашто је баш Унија преговарач, а не, на пример, Пословни клуб „Привредник”, који окупља најзначајнија имена српског бизниса који запошљавају огроман број људи. Или можда Привредна комора Србије (ПКС)?

Лична карта ових организација, међутим, показује да ПКС није превасходно удружење послодаваца, већ организација која има за циљ да помогне у извозу и спољнотрговинској и унутрашњој размени. Осим тога, тешко је да би ПКС, коју је основала држава, могла да представља приватни капитал.

Клуб „Привредник”, истини за вољу, има у чланству многе утицајне привреднике.

Председник је тренутно Миодраг Костић, а ту су, између осталих, и Милија Бабовић, Милан Беко, Зоран Дракулић, Бранислав Грујић, Веселин Јевросимовић, Топлица Спасојевић, али и Мирослав Мишковић и многи други. Међутим, како за „Политику” каже Топлица Спасојевић, председник ИТМ групе, уопште није нужно да се „Привредник”, чији је он члан, укључује у преговоре о Закону о раду.

– Мислим да би са стране послодаваца у сваком преговору требало да буду Савет страних инвеститора, Америчка привредна комора, Удружење корпоративних директора, Удружење „Послодавац” и наравно, Унија послодаваца. Клуб „Привредник” не видим у томе, јер су његови чланови истовремено чланови и неког од ових удружења која сам управо набројао – наводи Спасојевић.

На питање – како то да је баш Унија послодавац постала најпрепознатљивији представник „с друге стране преговарачког стола”, он одговара да је то зато што је ушла у Социјално-економски савет.

– Када је пре више од 10 година формиран тај савет, они су постали његов члан, односно били један од потписника споразума о његовом оснивању. Били су препознати од државе као неко ко је репрезентативан представник послодаваца – каже Спасојевић, али додаје да када буде заиста кренула озбиљна дискусије и процес мењања радног законодавства, очекује да ће са стране послодаваца у тај процес бити укључено много више удружења, а не једино Унија послодаваца Србије.

– То је неопходно, не само како би се прописи изменили, већ нам је потребна што шира подршка како би касније они могли ефикасно да се примењују – закључује Топлица Спасојевић.

У синдикатима су, међутим, ригорознији. Ранка Савић, председница Асоцијације самосталних и независних синдиката, тврди да Унија послодаваца Србије нема репрезентативност.

– То тврдим на основу недовољног броја чланова које имају, а као најрепрезентативнијег представника послодаваца видим клуб „Привредник”. И то не само по моћи његових чланова, већ и по њиховом броју, броју компанија које имају и што је најважније, огромној армији запослених. А Унија послодаваца окупља углавном мања предузећа – тврди Ранка Савић.

Она решење види у доследној примени прописа које Србија има.

– Прописано је да послодавце може да представља само онај ко у чланству има барем 10 одсто послодаваца у Србији. То се докаже и ето легитимних представника – каже Ранка Савић.

Са друге стране, Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца, тврди да ова организација има и више него довољну репрезентативност. Како каже, они имају две врсте чланова.

– Ту су појединачни чланови, односно мала, средња и велика предузећа и њих има 2.252. Затим, имамо и колективне чланове, а ту спадају разне асоцијације и удружења, која окупљају самосталне предузетнике или такође појединачна предузећа. Имамо 117 таквих чланова, а они окупљају 34.652 привредних ентитета. Све то значи да Унија послодаваца Србије има готово 37.000 чланова – објашњава Рајић, додајући да они запошљавају укупно 376.000 људи.

– Ми у чланству имамо више од 10 одсто послодаваца у Србији и они запошљавају више од 15 одсто радника, што је законом прописано као минимум за репрезентативност. Поређења ради, у Србији има 1.700.000 запослених, али од којих пола милиона ради у јавном сектору. Тако да имамо још већи удео у броју запослених уколико посматрамо само привреду – каже Рајић.

Унија послодаваца члан је Међународне организације послодаваца и придружени члан Европске конфедерације послодаваца. Пуноправни члан не може да постане док Србија не уђе у ЕУ.

Стефан Деспотовић

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/ko_je_odgovoran_za_stetnu_privatizaciju.4.html?news_id=264343

Протести малих акционара нишке фабрике алуминијума Нисал

Ко је одговоран за штетну приватизацију?

АУТОР: З. МИЛАДИНОВИЋ

Ниш - Мали акционари нишке фабрике алуминијума Нисал, који су крајем прошле седмице протестовали испред ове компаније, захтевајући преиспитивање њене „незаконите и штетне“ приватизације и кажњавање одговорних, најавили су да ће протест наставити данас испред

Вишег јавног тужилаштва. Они су казали да ће испред суда поставити шаторе, а да ће се протесту придружити и радници других „пропалих“ фирми у „економски мртвом Нишу“.

Зоран Ђорђевић, члан Одбора Клуба малих акционара Нисала, каже за Данас да се протест сели на ту локацију јер им је заменик председника Вишег тужилаштва Добривоје Перих пре две седмице обећао да ће тужилаштво у року од недељу дана размотрити документацију о „незаконитостима“ у вези са приватизацијом коју су му поднели, а након тога их позвати на нови састанак, што се није догодило. Он подсећа да тужилаштво у претходном периоду „није поступало“ по кривичним пријавама малих акционара против одговорних у Министарству привреде и приватизације, Агенцији за приватизацију и Нисалу, већ је оцењивало да „нема елемената за гоњење по службеној дужности“.

Ђорђевић каже да су мали акционари пре годину дана о овом „случају“ обавестили и вицепремијера Александра Вучића и доставили му „документацију од 15 килограма“, као и извештај Савета за борбу против корупције, којим је председавала Верица Бараћ, у којем је Нисал по неправилностима у приватизацији међу првих осам фирми у Србији. Он каже да је после тога Вучић изјавио да ће се осим 24 приватизације, на које је указала ЕУ, преиспитивати продаја још три фирме у Србији, међу којима је Нисал.

- Према нашем мишљењу, осим челника Нисала и приватне фирме Домал инжењеринг, која је постала њен већински власник, за незаконитости је одговоран и ресорни министар Александар Влаховић, а пре свега Мирко Цветковић, тадашњи директор Агенције за приватизацију, који је нешто касније постао премијер. Цветковић је 23. јуна 2003. потписао одлуку којом је обмануо тендерску комисију да Домал инжењеринг испуњава услове да буде купац, иако је саставни део понуде био податак да та фирма има само 3.768,76 евра, а услови конкурса су налагали да купац има капитал од милион евра, а годишњи обрт од два милиона евра - каже Ђорђевић и тврди да је „Цветковић одвраћао потенцијалне купце од пријављивања на тендер, као и од обиласка Нисала, како би видели чиме располаже“.

Мали акционари тврде да је нови већински власник Нисала после приватизације наводно гасио фабричке погоне, а распродавао имовину и опрему. Од почетка приватизације отпуштено је више од 900 радника. У фабрици је данас мање од 350 запослених, од којих само 50-ак долази на посао. Њима, кажу, плата касни седам месеци, а немају ни здравствене књижице јер им доприноси нису уплаћивани три године.

Међутим, директор Нисала Небојша Крстић каже да менаџмент те фабрике нема никаквог разлога да са малим акционарима разговара о приватизацији о којој су одлучивали други и која је завршена пре десет година.

- На њихова инсистирања Агенција за приватизацију је обавила четири контроле у вези са приватизацијом и није нашла било какву незаконитост. Можда неко у будућности одлучи другачије, али то и тада неће бити проблем Нисала, већ оних који су у приватизацији учествовали, а међу њима и појединих малих акционара, који су у то време били у управи или на челу синдиката - објашњава Крстић.

Он додаје да је менаџмент Нисала више пута нудио малим акционарима да своје захтеве уместо на улици изнесу на Скупштини акционара, али да су они то одбијали. За учешће у раду Скупштине потребно је најмање 500 акција, али мали акционари, који углавном имају по неколико акција, нису се удружили и неке од њих дали пуномоћје да их заступа. Око 1.500 малих акционара кроз 22.000 акција има укупно 4,75 одсто удела у власништву Нисала.

Крстић је претходно казао да нови власник Нисала поштује купопродајни уговор, а да је у компанију инвестирано више него што је била уговорна обавеза. Тачно је да радницима касне зараде и доприноси, али то је последица економске кризе. Он очекује да ће и тај проблем „ускоро бити решен“ јер се „реализује вредан пословни уговор са Русима“. Просечна зарада у Нисалу је 28.000 динара.

Испод цене

Мали акционари тврде да је Нисал пре десет година продат „испод сваке цене“. Подсећају да је и сам Домал инжењеринг, када је ушао у фабрику, проценио њену вредност на 27,5 милиона евра, што је далеко више од тендерске, а да је независна ревизорска кућа Кондел из Београда проценила да она вреди чак 61 милион евра. Домал инжењеринг је, међутим, на тендеру купио 70 одсто капитала Нисала за 325.000, уз обавезу да још 3,1 милион евра инвестира у производне капацитете.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/srbiji-potreban-evropski-model-zaposljavanja-mladih>

Србији потребан европски модел запошљавања младих

Економска криза и рецесија, које су захватиле Европу, задале су и даље задају велике проблеме многим земљама. Радних места је све мање, привреда углавном стагнира или се споро опоравља, отпуштања су све чешћа, а несигурност да ће се посао наћи и, што је још важније задржати, веома је велика.

Наравно, слично се дешава и у Србији, у којој је привреда и без кризе била у веома лошем стању, многи погони и фабрике више не постоје, где је последњих деценија изгубљено на стотине хиљада радних места, а број новоотворених је, свакако недовољан.

Овакво стање је, наравно, произвело армију незапослених, међу којима је све више младих и с тим се суочава и Србија, али и цела Европа. И док је у просеку у Европи око четвртине младих до 25 година без посла, у нашој земљи подаци говоре да је свака друга особа старости од 15 до 25 година незапослена. Да се то мора мењати и решавати, потпуно је јасно, али треба знати и да се само пуким запошљавањем младих неће много променити, односно пре свега треба предузети кораке који ће довести до опоравка привреде, већих улагања, инвестирања и тиме позитивно утицати на раст економије.

Развијеније земље, пре свега у ЕУ, покушавају да пронађу начин који би помогао да се овај проблем реши, а да би тај пример требало следити каже и председник Привредне коморе Београда Милан Јанковић. По његовим речима, и Србија требало да предузме мере које спроводи ЕУ, које су усмерене отварању нових радних места и привлачењу инвестиција. За ове немене ЕУ ће да одвојити осам милијарди евра, како би се помогло младима да пронађу посао, обуче након завршетка школе и, истовремено, подстакло на већу мобилност младе радне снаге. Већи део новца биће потрошен у прве две године, остатак у наредних седам, а средства ће бити усмераван пре свега у регије где је незапосленост младих највећа и најкритичнија.

Д. Млађеновић

(Опширније прочитајте у нашем штампаном издању од 15.јула)

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/putari-imaju-para-da-od-tri-rupe-skrpe-samo-jednu>

Путари имају пара да од три рупе скрпе само једну

Влада Србије усвојила је План и програм рада предузећа “Путеви Србије” за ову годину, којим је, како је изјавио министар саобраћаја Милутин Мркоњић, предвиђено и решење питања плаћања дугова путарским предузећима.

Мркоњић каже да је у Скупштини Србије у току разматрање закона који би требао да омогући да се путарима додели 1,3 милијарде динара из посебних средстава и који обавезује Владу да их обезбеди. Министар појашњава да се питањем захтева путара за исплату дугова за раније изведене радове и обавезе државе према њима бавила посебна комисија која је урадила свој део посла и сада је све на Скупштини.

Међутим, враћање дугова не значи и трајно решење проблема финансирања путне привреде, јер за одржавање путева треба троструко више новца од расположивог. Путари зато траже да се поново врати досадашњи начин финансирања из акциза или малопродајне цене бензина, што министар Мркоњић подржава. Они траже да се путеви финансирају из дела акцизе на гориво у износу од 20 одсто или из малопродајне цене горива у износу од 30 одсто.

Министар тврди да је данас за одржавање путева - без обзира ко био министар или директор “Путева” потребно око 15 милијарди динара годишње, а ми имамо само пет. Зато је неопходно да се утврде трајна изворна средства за њихово одржавање, како не би уабе градили.

Министар Мркоњић каже да сви који коментаришу стање путне мреже у Србији морају да разликују одржавање путева и изградњу нових саобраћајница. О њима брину два различита предузећа - “Путеви Србије” и “Коридори Србије. Када је реч о изградњи, министар је уверен да ће до краја мандата ове Владе бити завршени Коридор 10 и део Коридора 11, од Београда до Чачка. Он одбацује тврдње како се у једној години у Србији изгради тек девет километара аутопутева и подсећа да је у мандату прошле Владе и током мандата ове завршен цео аутопут од Суботице до Београда, две траке обилазнице око Београда и две код Левосоја, укупно, комплетирано је 210 километара аутопутева.

- Наша земља је тиме са 105. места пре четири године дошла на 77. место по интернационалном пројекту стања саобраћајне инфраструктуре - каже Мркоњић. - Сада се ради на 130 километара остатка Коридора 10, који би требало да буде завршен до краја идуће или почетком 2015. године.

Р. Даутовић

Путарина неће поскупети

Министар саобраћаја Милутин Мркоњић изјавио је да сада неће бити подизања цена путарине и да ће она остати непромењена.

Мркоњић је подсетио да “Путеви Србије” већ две или три године траже подизање цене путарине за 20 одсто, али да се то није желело у време економске кризе.

- Нећемо дизати сада цену путарине, ПДВ нема везе са путарином , према томе, путарина остаје онаква каква јесте- каже Мркоњић.

Мркоњић је рекао да неће бити проблема за Коридор 10 и Коридор 11, јер су обезбеђени кредити из иностранства, али да ће се одржавање финансирати из буџета. Он је истакао да је потребно системско решење, да су сви захтеви путара прихваћени и да се један по један реализују, да је већ изабран надзорни одбор по новом закону о јавним предузећима у “Путевима” и да је пре 10 дана расписан конкурс за директора.